

se. Det ved vi alle sammen, men det, som derimod ikke er fastlagt, er, hvem der har skylden for den fejl.

Søren Søndergaard (EL):

Udenrigsministeren kan vel bekræfte, at de dokumenter, som Generalkonsulatet i New York fik tilbage, indeholdt et andet navn end det, man havde bedt om oplysninger om, og indeholdt en anden adresse end den, man havde bedt om oplysninger om?

Tom Behnke (FP):

Jeg skal spørge, om ministeren på dette tidspunkt fortsat vil fastholde, at ingen dansk myndighed har begået nogen fejl i denne sag. Ministeren siger, at der blev begået en beklagelig fejl osv., men tidligere har det været insinueret, at det var de amerikanske myndigheder, der fejlede, og ministeren har flere gange tilkendegivet skriftligt over for Retsudvalget, at generalkonsulatet ingen fejl har begået. Vil ministeren lige her og nu fastholde, at ingen dansk myndighed har begået nogen fejl?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Denne diskussion har jo stået på i meget lang tid. Folketingets Finansudvalg vedtog det aktstykke, hvorved den danske stat stillede midler til rådighed for hr. Lisborg for at få korrigeret en fejl, der var sket, og der er ikke noget nyt i, at der er begået en fejl. Det er jo hele grundlaget for, at Folketingets Finansudvalg vedtog et aktstykke om bistand til hr. Lisborg, så spørgsmålet er ikke, om der er begået en fejl eller ej. Det er blevet fuldstændig klarlagt.

Tom Behnke (FP):

Er ministeren ikke enig i, at det grundlag, som Folketinget traf beslutning på – både i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslagene og i forbindelse med behandlingen af aktstykkerne i Finansudvalget og i Folketingssalen – var de informationer, som udenrigsministeren havde givet Folketinget? Der blev bl.a. givet en oplysning om, at man i 1959 havde at gøre med en Joseph L. Ritter, der var født i Østrig-Ungarn, da Krakow på hans fødselstidspunkt hørte under denne stat. Men den information var forkert. I virkeligheden var fødelandet Polen, Krakow hørte til Polen, da han blev født, og netop denne markante forskel afgør, om det var den ene eller den anden, der var tale om, og derved er fejlen opstået.

Hvis man på det pågældende tidspunkt havde været opmærksom på, at fødelandet var Polen, ville fejlen ikke være opstået. Men til trods for det og til trods for, at det fremgik af disse dokumenter, som man trods alt har fundet frem, fastholder ministeren altså, at den pågældende var født i Østrig-Ungarn ud fra den påstand, at Krakow hørte til det land på det tidspunkt, selv om det er forkert. Folketinget traf altså beslutning på et forkert grundlag, er det ikke korrekt?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det mener jeg ikke det var. Jeg mener, at Folketinget traf sin beslutning efter en meget nøje overvejelse, efter meget lange diskussioner og efter besvarelse af mere end 200 spørgsmål. Jeg mener, Folketinget traf sin beslutning på et rigtigt grundlag, og at sagen har fundet en politisk løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1090

10) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad vil regeringen gøre for at nedskære sagsmængden i EU og herunder sikre, at der lægges loft over antallet af sager, som kan behandles i de sidste uger i hvert formandskab?«

Skriftlig begrundelse

Der er et stærkt behov for at nedskære sagsmængden i EU. Ikke mindst af elementære demokratiske grunde må sagsmængden nedbringes til et niveau, hvor Folketingets Europaudvalg og de øvrige udvalg kan få tid til en grundig behandling af sagerne. Dette problem kan mildnes ved at nedskære antallet af sager, som behandles i EU – bl.a. ved at gennemføre nærhedsprincippet, dvs. begrænse EU's kompetence.

Problemet er særlig stort i de sidste uger af hvert EU-formandskab. På grund af dårlig planlægning af arbejdet har det ene formandskab efter det andet – Tyskland, Frankrig, Spanien – smølet med sagerne i de første måneder. Af prestigemæssige grunde vil et formandskab helst undgå at afslutte et formandskab uden at have behandlet sagerne, og derfor vælter det